

Το αδιέξοδο τρελαίνει τις ΗΠΑ

Πάλι στον αέρα οι διαπραγματεύσεις – Οι επιτιθέμενοι εξετάζουν «ακραία σενάρια»

Συμπληρώθηκαν δύο μήνες αφότου οι ΗΠΑ και το Ισραήλ ξεκίνησαν την απρόκλητη και παράνομη επίθεσή τους εναντίον του Ιράν. Το κακοποίητο αρχικά αποπειράθηκε να πουλήσει την επίθεση στη διεθνή κοινή γνώμη ως... ολιγοήμερη εκδρομή εναντίον ενός καθεστώτος ετοιμόρροπου και μισητού από το λαό του. Την πρώτη κιόλας μέρα οι επιτιθέμενοι αποκεφάλισαν την ανώτατη ηγεσία της Τεχεράνης, και μαζί της 168 παιδιά του Δημοτικού – ώστε να καταλάβουν οι Ιρανοί ότι δεν αστειεύονται. Όμως η πατριωτική ομοψυχία και το σθένος του ιρανικού λαού, καθώς και η μεθοδική προετοιμασία του πολιτικού και στρατιωτικού μηχανισμού του Ιράν για μια τέτοια ολομέτωπη επίθεση, αποτέλεσαν οδυνηρή έκπληξη για τον αλαζονικό Άξονα Ουάσινγκτον-Τελ Αβίβ. Αντί το καθεστώς να καταρρεύσει υπό τα εγκληματικά και βαρύτατα, πράγματι, πλήγματα των ΗΠΑ-Ισραήλ και των συμμάχων τους, η υφήλιος είδε εκατομμύρια Ιρανών να διαδηλώνουν απτόητοι ενώ οι πύραυλοι και οι βόμβες εκρήγνυνταν κυριολεκτικά δίπλα τους.

Έτσι η «εκδρομή» μετατράπηκε σε περιφερειακό πόλεμο, που εμπλέκει άμεσα όλες τις γειτονικές χώρες-αρωγούς των επιδρομέων. Ταυτόχρονα οι ισραηλινοί ξεκίνησαν μία ακόμη εισβολή στον Λίβανο, το δε μαρτύριο της Παλαιστίνης δεν έχει τέλος. Οι επιπτώσεις της σύρραξης σε παγκόσμιο επίπεδο είναι μεγάλες. Μεταξύ άλλων ανακόπηκε η ροή πετρελαίου και αερίου, διαταράχθηκαν έντονα οι κάθε είδους εφοδιαστικές αλυσίδες και πολλά δίκτυα χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, και απειλούνται ένθεν κακείθεν βασικές υποδομές. Οι επιτιθέμενοι οδήγησαν έτσι από μόνοι τους την κατάσταση σε αδιέξοδο, που γρήγορα έγινε αντιληπτό σε διεθνές επίπεδο ως αποτέλεσμα αδυναμίας του Άξονα Ουάσινγκτον-Τελ Αβίβ. Με όλες τις αμερικανικές στρατιωτικές βάσεις στην περιοχή πλήρως ή σε μεγάλο βαθμό κατεστραμμένες, με τα αεροπλανοφόρα αναγκασμένα να αποσυρθούν μακριά, με σταδιακά αυξανόμενη έλλειψη σε πυραύλους και βόμβες, και με τη διεθνή

Donald J. Trump

@realDonaldTrump · 16m

NO MORE MR. NICE GUY!

Ο Ντόναλντ Τραμπ, πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, είχε αϋνίες. Και τα ξημερώματα της Τετάρτης ανάρτησε στον επίσημο λογαριασμό του στο Truth Social αυτήν την κατασκευασμένη με πρόγραμμα τεχνητής νοημοσύνης εικόνα. Άβυσσος η ψυχή του Πιο Σπουδαίου Προέδρου, ιδίως όταν έχει πέσει πάνω σε ιρανικό τοίχο...

και εσωτερική πίεση να ανεβαίνει αντίστοιχα με τις αυξήσεις στις τιμές πρώτων υλών, υπηρεσιών κ.λπ., η Ουάσινγκτον κήρυξε μια ακόμη επισφαλή εκχειρία.

Ο ΝΕΟΣ ΓΥΡΟΣ διαπραγματεύσεων βρίσκεται ακόμη στον αέρα, και οι ΗΠΑ εξακολουθούν να στέλνουν αντιφατικά και αλλοπρόσαλλα μηνύματα. Από την πλευρά τους οι Ιρανοί, παρά τον αμερικανικό αποκλεισμό, δεν δείχνουν διάθεση συνθηκολόγησης άνευ όρων. Ορθά εκτιμούν ότι έτσι έχουν περισσότερες πιθανότητες να διασφαλίσουν την ύπαρξη και το μέλλον της χώρας τους. Ο αμοιβαίος συμβιβασμός που επιδιώκει η Τεχεράνη, παρόμοιος με αυτόν που οδήγησε στη διεθνή συμφωνία του 2015 (την οποία μονομερώς και αυθαίρετα είχε καταργήσει ο Τραμπ), δεν αρκεί στη διοίκηση των ΗΠΑ. Η βορειοαμερικανική ηγεσία κατανοεί ότι μια τέτοια συμφωνία θα εκληφθεί διεθνώς ως νίκη της αντίστασης. Επιπλέον, ένας συμβιβασμός είναι κάτι που απεύχεται η σιωνιστική

ηγεσία, και με κάθε τρόπο τον σαμποτάρει. Το ίδιο και το πιο πολεμοχαρές τμήμα της βορειοαμερικανικής ελίτ, για το οποίο ο πόλεμος είναι οξυγόνο. Ο Άξονας Ουάσινγκτον-Τελ Αβίβ θα ήταν ευχαριστημένος μόνο με τη συντριβή και τον διαμελισμό της ιστορικής αυτής χώρας. Έτσι οι ΗΠΑ «διαπραγματεύονται» και ταυτόχρονα συγκεντρώνουν όλες τις διαθέσιμες δυνάμεις, έμπυχες και μη, στο ιρανικό μέτωπο (απογυμνώνοντας έτσι άλλα μέτωπα, αλλά θεωρώντας ότι αυτό το πρόβλημα κάπως θα το διαχειριστούν αργότερα). Αν προχωρήσουν σε νέα κλιμάκωση, μπορεί κι αυτή να γυρίσει μπουμεραγκ εναντίον τους – και μάλιστα σε μια στιγμή όπου έχει καταφανώς διαρραγεί το εσωτερικό μέτωπο, με το ρήγμα να διασπά και το ρεύμα MAGA. Το αδιέξοδο θα μπορούσε να αρθεί μόνο αν η Ουάσινγκτον αναγνωρίσει ότι απέτυχε (και) σε αυτόν τον πόλεμο, και αποδεχθεί έναν πραγματικό, βιώσιμο συμβιβασμό. Μια τέτοια «ρεαλιστική γενναϊότητα» δεν φαίνεται όμως πολύ

πιθανή από την πλευρά των ΗΠΑ, ιδίως αφού θα επιβεβαίωνε την πτωτική πορεία τους. Οπότε είναι μεγάλη η πρόκληση για τους στριμωγμένους Αμερικάνους και ισραηλινοί, που τα σχέδιά τους πέφτουν το ένα μετά το άλλο στην ιρανική μαύρη τρύπα, να παίξουν το πυρηνικό χαρτί ώστε να εξαφανιστεί (νομίζουν) το Ιράν. Κι επιπλέον να τρομοκρατηθεί ο υπόλοιπος πλανήτης. Γνωρίζουν βέβαια ότι κάτι τέτοιο, πέρα από ένα περιφερειακό ολοκαύτωμα, ίσως προκαλέσει μια γενικευμένη και ανεξέλεγκτη σύγκρουση. Αλλά ούτως ή άλλως τελευταία δεν διακρίνονται για την ευχέρειά τους να καταρτίζουν συνεκτικά και μακρόπνοα σχέδια... Ένα πυρηνικό πλήγμα θα μπορούσε να καταφερθεί ευκολότερα από το ισραηλινό τρομο-κράτος, ενδεχομένως με τους Αμερικανούς να ισχυρίζονται ότι «δεν γνώριζαν». Αλλά θα είναι σχεδόν αδύνατο να φρεναριστεί η κατρακύλα. Οι αποδεδειγμένα πια αβάσιμες προσμονές των ΗΠΑ, που ήδη «βρήκαν τοίχο» στο Ιράν, μπορεί

έτσι να οδηγήσουν σε σύρραξη παγκοσμίων διαστάσεων, και άγνωστης φυσικά έκβασης.

Η ΠΥΡΗΝΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ είναι λοιπόν δίκοπο μαχαίρι. Είναι όμως και ένας τρόπος για να παγώσουν οι λαοί, να νιώσουν ανήμποροι μπροστά σε τέτοια φρικαλεότητα, ώσπου τελικά να αποδεχθούν οτιδήποτε λιγότερο από ένα «πυρηνικό ολοκαύτωμα». Γι' αυτό είναι κρίσιμη η εκτίμηση πως –ακόμη και στο χειρότερο σενάριο– η ζωή, η ανθρωπότητα, δεν θα εξαιρεθεί. Την ίδια στιγμή είναι αναγκαίο να συμβάλλουμε στη δημιουργία ενός κινήματος που θα παλέψει για την αποτροπή των χειρότερων. Πώς αυξάνονται οι πιθανότητες να αποτρέψουμε μια άνευ προηγουμένου οδύνη; Όχι εάν γονατίσουμε μπροστά στους εγκληματίες αλλά, αντίθετα, εάν δυναμώσουμε η αντίσταση σε εθνικό, περιφερειακό και διεθνές επίπεδο. Την ίδια στιγμή βέβαια χρειάζεται να οικοδομείται η συνείδηση ότι η αντίσταση πρέπει να ακουμπά σε ένα συνολικό εναλλακτικό σχέδιο για το πώς θα υπάρχουν και θα συνυπάρχουν τα έθνη, οι λαοί, οι κοινωνίες, οι χώρες, οι γειτονίες του κόσμου, ολόκληρος ο πλανήτης εν τέλει. Η συμβολή στην ανάπτυξη μιας συνειδητής αντίστασης και ενός σχεδίου για την απαλλαγή της ανθρωπότητας από τον κίνδυνο ενός άλματος στη δυστοπία είναι ό,τι ευγενέστερο και χρησιμότερο έχουμε τη δυνατότητα να πράξουμε. «Για τα παιδιά μας και για τα παιδιά των παιδιών μας».

Αυτά ακούγονται (είναι!) και δύσκολα και επισφαλής. Υπάρχει φυσικά και η «λύση» να παριστάνουμε, για όσο καιρό μας το επιτρέπουν οι εμπρηστές της ζωής, ότι δεν είναι δα και τόσο απελπιστική η κατάσταση – κι ας βοά η πραγματικότητα, με τα «πρωτοφανή» να αυξάνονται γεωμετρικά. Εάν όμως δεν θέλουμε να στρουθοκαμηλίζουμε, σίγουρα δεν μπορούμε να συνεχίσουμε όπως μέχρι τώρα. Κατανόηση της σκληρής πραγματικότητας, αντίσταση στη ζούγκλα και την απανθρωποποίηση που επιδιώκουν οι ελίτ, και πρόγραμμα εξόδου από την ιμπεριαλιστική δυστοπία: αυτά έχουμε ανάγκη.